

DE prediking toebetrouwd gekregen

Ds. J. Spelt

Meer dan overwinnaars
Oudejaarsavonddienst donderdag 31 december 1959

In leven predikant te Dinteloord

Meer dan overwinnaars
Oudejaarsavonddienst donderdag 31 december 1959

Votum en zegen
Voorzang: Ps. 103 vers 3 en 9
geloofbelijdenis
Zingen Ps. 56 vers 5
Schriftlezing; psalm 90
gebed.

Gemeente,

Het is een merkwaardig verschijnsel, dat wij eigenlijk bij alle mensen min of meer een reactie kunnen vinden op het gebeuren van deze avond. En toch is het eigenlijk zo, dat er niets gebeurt.

Deze dag verloopt zoals andere dagen. Het rumoer, dat door de mensen gemaakt wordt bij de scheiding van het oude en de komst van het nieuwe jaar, vind zijn oorsprong om de boze machten ver van zich te houden, en is nu misschien voor een groot gedeelte aanwezig om de eenzaamheid niet te ervaren.

Het is merkwaardig dat op de Oudejaarsavond de reacties zo zeer verschillend zijn. Het is een bepaalde stemming, die ook wel eens vervalt in een bepaalde sentimentaliteit, of het is bij anderen een bepaalde uitbundigheid. Een uitbundigheid, waardoor deze avond wordt doorgebracht op een wijze, waarvoor wij ons misschien op andere avonden zouden schamen. Ik weet, dat al deze verschillende reacties te begrijpen zijn. Maar daarom is het juist goed en nodig, dat wij dit zullen verstaan, dat de Bijbel noch het één noch het ander noemt, maar Gods Woord stelt ons de nuchterheid van het leven voor. Niet dus een bepaalde stemming of een zekere uitbundigheid. Ook niet die beide tezamen.

Iemand heeft eens gezegd: De Oudejaarsavond is er voor om eerst

naar de kerk te gaan, en dan oesters met champagne te gebruiken, vooral veel champagne “. De Bijbel

2

Kent deze zaken niet. De Bijbel zet de mens voor de eenvoudige en nuchtere werkelijkheid van het leven En wanneer wij dat mogen zien, en daarbij mogen leven, dan is er het één noch het ander, maar dan is er de zekerheid en de vastheid van het Geloof, dat, wat de toekomst brengen moge, wij in de Zoon van Gods eeuwige Liefde altijd zullen overwinnen. En daarom staat Gods Volk bij de wisseling der tijden in de vrede en de rust van dit Geloof. Om dit nader te bevestigen, vindt gij mijn tekst voor deze avond in Romeinen 8 vers 37 :

Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft “.

Wij schrijven boven onze tekst:

“Meer dan overwinnaars”.

Wij willen drie dingen vragen :

1. Door wat zijn ze overwinnaars,
2. Door wien zijn ze overwinnaars
3. Waartoe zijn ze overwinnaars.

Voordat wij hierbij nader stilstaan, zingen we uit Psalm 102 de verzen 15 en 16.

Gemeente,

Het is uit de aard der zaak begrijpelijk, dat men op de Oudejaarsavond wel eens achterom kijkt. Wanneer men een bepaalde weg heeft afgelegd, dan overdenkt men nog wel eens, hoe dit eigenlijk is gegaan. En wanneer wij dat eerlijk en in overeenstemming met de werkelijkheid doen, dan is daar altijd tweeërlei reactie. Men behoeft helemaal geen zwartkijker te zijn om daarbij op te merken, dat het leed vaak groter is dan de blijdschap.

Wij moeten toch allen wel instemmen met doe oude bidder, waarvan wij zojuist gelezen hebben, dat, zo wij zeer sterk zijn, tachtig jaren ;

en het uitnemendste, het belangrijkste, het eigenlijke in dit leven als zodanig, is moeite en verdriet.

Laatst zei iemand tegen mij: ‘Het bijna afgelopen jaar heeft mij veel verdriet gebracht ‘. Dit zal vrijwel van alle mensen gelden.

Het maakt echter altijd zulk groot verschil of dit verdriet is, dat alleen door Gods hand ons wordt toebeschikt, of dat er verdriet is hetwelk ons door mensen overkomt, en dat naar onze menselijke berekening dus achterwege had kunnen blijven.

3.

Maar nu is dit de belangrijkste zaak, waar deze dingen ons brengen.

M.a.w. of wij en door voorspoed en door de tegenspoed zijn vooruit gegaan. Ik bedoel hier niet mee, of wij daardoor in het wereldse vooruit gekomen zijn. Neen dit, is onze verhouding tot de levende God er door vooruit gegaan ? Want dit gemeente is toch altijd nog het belangrijkste. Dit is het, waar het in ons leven omgaat. Wanneer God U en mij weer een jaar gegeven heeft, dan is het in wezen hiervoor, dat wij dit gebruikt zouden hebben, opdat wij tot Hem zouden komen, opdat wij dichterbij Hem zouden leven. Daarom zeg ik nogmaals „, Waar heeft de moeite en het verdriet ons gebracht ? Hebben zij ons dichterbij God gebracht ? Hebben zij ons gesterkt in het geloof, in stede van ons verzwakt ? Deze vraag mag ik stellen, want ik lees ergens van een mens die zegt : „, Het is goed voor mij verdrukt te zijn geweest “, Dit wil niet zeggen, dat die verdrukking, als zij aanwezig is een aangename zaak is. Ganselijk niet. Maar toch kan deze verdrukking war goeds uitwerken, want dezelfde dichter zegt hiervan : Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik; maar nu onderhoud ik Uw woord”. Zijn wij door de zorgen van 1959 bevestigd, versterkt in het geloof ?

Paulus wist hiervan. Paulus staat aan het eind van Romeinen 8 op een wel verzekerde hoge plaats. Zeker , hij spreekt ook van verdrukking, benauwdheid enz. Maar hij zegt ook, dat niets hem zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere. De Apostel Paulus, die thans vrijwel aan het einde van zijn leven ge komen is, durft en kan dit zeggen, dat hij overwinnaar

is, overwinnaar in dit alles, d.w.z. van al deze dingen. Dit zijn dan al deze dingen die in vers 35 tot 38 door hem worden genoemd. Al deze dingen hebben hem niet kunnen scheiden van de liefde van Christus. Paulus had het heus in zijn leven niet zo gemakkelijk gehad. Hij spreekt van vervolging, van strijd, honger, naaktheid, zwaard, gevaren en wat al niet meer. Er zijn weinig moeilijkheden, welke Paulus in zijn leven niet ervaren heeft. Ook op een andere plaats geeft hij hiervan een opsomming. Neen, zijn leven is allesbehalve voor de wind gegaan. En nu zegt diezelfde Paulus in het woord van onze tekst : „ Maar in dit alles zijn wij méér dan overwinnaars”, d.w.z. volkomen overwinnaars. Door al deze dingen. In al deze dingen. Paulus is nooit een mens geweest, die zich buiten het leven gesteld heeft.

Paulus vroomheid is er niet één van de wereldontvluchting. Is er niet één, die langs de zelfkant van het leven gaat.

4)

Hij is er midden door gesleurd, ja, door God zelf, Omdat hij een uitverkoren vat was, om de Naam des Heeren te dragen onder de Heidenen. Omdat hij daarvoor en daarom zoveel zou moeten lijden. Dit wil zeggen, deze dingen heeft hij in de kracht des Heren te boven kunnen komen. Door dit alles. En daarom Ge3meente, wanneer wij heden staan aan het einde van het jaar 1959, dan is het helemaal niet nodig, dat wij onszelf een klap op de borst geven en zeggen : „ Wat zijn we toch flink geweest in 1959”, Het is ook helemaal niet nodig, dat wij het hoofd zullen buigen, d.w.z. alleen maar buigen onder de omstandigheden, en zeggen : „Wat was het miserabel “, Als het goed is, zal het zo moeten zijn, dat wij het hoofd buigen, knielend aan de troon des Heeren. En dan met Paulus mogen belijden : „ In al ,deze dingen zijn wij overwinnaars geworden “, In al deze dingen zijn wij staande kunnen blijven, in de kracht van mijn God. Nooit in eigen kracht. U zult vragen: „Hoe komt een mens zover, dat hij dit zal kunnen ? dat hij deze hoogte zou kunnen bereiken ?” Ik weet wel, dat men bij een tekst als deze, zo gemakkelijk zegt: ja maar, dat was Paulus, en dat zijn wij niet.

Natuurlijk zijn wij dat niet. Maar Paulus zegt dit in deze woorden allerminst om zichzelf een pluim op de hoed te steken, en te doen als of hij méér is dan de ander. Ganselijk niet. Hij zegt dit, omdat door Gods genade dit mogelijk is voor ieder ander mens. Nu zult gij mij misschien de vraag willen stellen: Maar hoe is dat nu dan toch mogelijk? Weet ge Gemeente, wat dan mijn antwoord is? Hoe wij de overwinning in al deze dingen ontvangen en hoe wij daarin staan kunnen? Dit is alleen mogelijk (het is een wonderlijke paradox), als wij het maar vaak verliezen.

Paulus heeft het ook altijd in zijn leven verloren. Er is een tijd in zijn leven geweest dat hij het zelf kon. Toen was hij overwinnaar, maar.... Het was een surrogaat-overwinning. Toen hij stond bij de steniging van Saulus, gooide hij zichzelf lang niet weg. Toen hij brieven van de Hogepriester eiste in Jeruzalem, om de gemeente Gods te vervolgen, was Paulus een man, die wist wat hij wilde, geloof dit maar gerust. Maar toen hij neergeveld werd op de weg naar Damascus, heeft hij gevraagd :„ Heere, wat wilt gij dat ik doen zal?”Toen was hij zijn eigen wil ineens kwijt. Gemeente, hebben wij dit ook vaak gevraagd in het jaar dat nu weer haast voorbij is/ hebben wij in 1959 een afhankelijk leven mogen leiden? Van God ons afhankelijk

5)

mogen stellen? Hebben wij in het afgelopen jaar door Zijn kracht alleen onze arbeid mogen verrichten, en ons werk mogen doen?

Paulus is het op de weg naar Damascus gaan verliezen. In ons tekst hoofdstuk zegt hij het zelf: „ ik ellendig mens, wie zal mij verlossen, van het lichaam dezès doods?”Paulus is in zich zelf niets, en toch is hij overwinnaar, door Gods genade. En zo Gemeente, zou ik U geluk kunnen wensen, als gij geleerd heb op de school des Geestes, ook misschien in het afgelopen jaar, om zelf niets te zijn. Zalig, zalig niets te wezen, in ons eigen oog voor God. Wij zijn allen in ons bondshoofd Adam verdoemelijke zondaren voor God. Gij en ik, behoren naar het Woord van God, tot de verloren massa. Van God afgevallen, en de duivel, de zonde en ons eigen hart

toegevallen. Daar is geen één enkele uitzondering op, over de gehele wereld. Daarom is ons leven, het jaar de tijden zo zéér belangrijk, opdat wij door alles, wat ons daarin overkomen zou, de zalige lokstem van Gods genade zouden horen.

Ook in het afgelopen jaar is hij tot ons gekomen met het aanbod van Zijn zegeningen en rijke genade. God wil dat wij niets zouden zijn, opdat Hij alles worde, en wij van genade zouden moeten leven. Het onze moet radicaal worden afgebroken, om het alleen in Christus te mogen ontvangen. Op Oudejaarsavond wordt de verzuchting wel eens geslaakt: „och, wij hebben zo veel beleefd in het afgelopen jaar, hoewel het ook weer zo spoedig voorbij is”. En zeker, er kan in een jaar veel gebeuren. Veel harde en moeilijke dingen. Veel verdriet en ellende. Maar Gemeente, is er in het afgelopen jaar, ook dit gebeurd, dat wij waarlijk zondaar voor de levende God zijn geworden? Dat wij onszelf hebben leren kennen als een verloren mens? Zo alleen heeft Paulus het ervaren. Daarom alleen kan en mag hij overwinnaar zijn, door al deze dingen. Hij zegt het immers: „Maar in dit alles zij wij méér dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft”. Die Hem, waarvan Paulus hier spreekt, is niemand anders dan Jezus Christus. Wij mogen dit Gemeente, goed bedenken bij de wisseling der tijden. Deze Christus is een Toevlucht van geslacht tot geslacht, zo hoorden wij zoeven van de oude bidder. Van geslacht tot geslacht, d.w.z. een toevlucht voor onze vaders, voor ons en voor ons nageslacht, zolang deze wereld bestaat. Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende. Het staat boven deze aarde geschreven,

6)

(ook in de wisseling der tijden) :„ Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe”. Dit is, Gemeente, het belangrijkste van ons leven. Dit is de zaak waar het eigenlijk op aan komt, dat we dit zouden weten. Wij kunnen dit weten uit het Woord van God, wij kunnen dit horen in de prediking, maar nu moet dit ook aan ons hart toegepast worden

door de Heilige Geest, opdat wij het zó zouden weten, dat wij uit en door deze Christus zouden leven en overwinnen. Méér dan overwinnaars in hem, Die ons lief gehad heeft, zegt de Apostel.

Het is geen uitdrukking van algemene verzoening wanneer ik zeg, dat God de wereld lief heeft, neen, dat is naar ditzelfde woord. Het is alleen maar zo erg, zo diep treurig, dat wij mensen dit woord verwerpen. Dat wij mensen er ons niets van aantrekken, en onze eigen weg blijven gaan, hetzij op een goddeloze of vrome wijze. Daarom wil ik U in alle ernst vragen: „Is het jaar 1959 een jaar geweest dat ons dichter bij deze dingen gebracht heeft? Hebben wij de zekerheid gevonden in Jezus Christus? “

Christus kerk is in Hem méér dan overwinnaar. Weet ge wat dit nog meer betekent? Dit, dat de duivel, de wereld de Kerk nooit klein zal krijgen. Wat er ook gebeure en plaats grijpen mag, er is een volk dat bij tijden en ogenblikken de rust en zekerheid in deze Christus mag proeven en smaken, pleitende op Zijn verdiensten en Zijn middelaars werk.

Als Paulus het zegt: „Ik ellendig mens”, dan mag hij er ook op laten volgen; „ Ik danke God, door Jezus Christus, onzen Heere”. Dit is de strijd waar het eigenlijk omgaat. Nu geeft God ons in dit leven allemaal een verschillende weg. Ik geloof, dat er geen twee mensen zijn, die het in dit leven precies op dezelfde wijze gaat. God kent een ieder zijn weg, en geeft die, zoals hij weet, dat het goed en nodig is. Maar God geeft het altijd zo, dat in die weg de gelegenheid gegeven wordt, om tot Christus te komen. Gemeente, het waren weer 365 dagen waarin God Zijn algemene genade bewees aan een ieder onzer. Ook in het afgelopen jaar is hij weer tot ons gekomen met het aanbod van Zijn genade. En als er nu begeerte in ons hart leeft om die levenslust te willen bezitten, dan moeten wij overwinnaars zijn of worden in Christus. Dezulken zijn mensen, die het altijd weer verliezen en onder liggen, maar dezulken mogen ook wel eens de hand leggen op het Offerlam en belijden: „Deze Christus is ook mijn gerechtigheid”.

7)

Het zijn mijn zonden, die Hij aan het vloekhout heeft willen dragen; het is mijn armoede, toen Hij neerlag in een beestenstal. Voor zulken heeft hij uitgeroepen: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?” Opdat Zijn Volk tot God zou genomen en nimmermeer van Hem verlaten worden, Zie dat is het grote geheim. Gemeente, wij vliegen daarhenen. Het jaar 1959, wat was het weer spoedig voorbij. Het is weer weggelegd in de schoot der eeuwen. Het leve gaat als een damp voorbij, de dood wenkt ieder uur. Ik zeg dit niet om sentimenteel te zijn. Ook niet om hierdoor te willen zeggen: “Weer een jaar dichterbij mijn einde”. Inderdaad, dit is ook zo. Maar dit is niet het enige, waarom ik het zeg. Het is weer een jaar geweest waarin de overwinnende liefde van Christus groot over ons was. In het afgelopen jaar heeft Hij door Zijn Woord en Evangelie, U en mij het leven aangeboden, de macht om in Hem te overwinnen. Hij is tot ons gekomen met het aanbod van Zijn rijke Genade. Hebben wij ernaar geluisterd? Of hebben wij dit gehele jaar niets anders gedaan dan gezwoegd en gedraafd om zoveel mogelijk pecunia (geld) bij elkaar te krijgen? Hebben wij misschien gestreefd naar een beter positie in de maatschappij, of gezocht naar meer zekerheid voor dit tijdelijk leven? Als we dit alles dan bereikt hebben, en wij hebben dat *andere* niet, n.l. “de overwinning in Christus” dan zijn we de armste en ellendigste van alle mensen. Dan hebben we nog minder dan een bedelaar, die in Christus leeft. Hebben we daarvoor onze kostelijke tijd gebruikt? Wij staan heden op de drempel der tijden-wisseling. En wij nemen niet alleen afscheid van 1959, maar wij zien ook naar de toekomst die verborgen is (gelukkig wel). Wat zal het jaar 1960 in zijn schoot dragen? Voor u en voor mij, ja voor een ieder onzer? In ons persoonlijk en in ons geestelijk leven? Ik kan het ook anders zeggen. Wat zullen wij in 1960 het belangrijkste achten en wat zullen wij daarin doen? Zullen wij in 1960 God te voet vallen en Hem bidden om Genade? Zullen wij het erkennen, dat er geen ander middel is om waarlijk getroost te leven en zalig te sterven, dan Jezus Christus en die gekruisigd? Hij is gekomen om het weggedrevene weer terug te

brengen, en het verlorene te zoeken. O Gemeente, wilt toch uw tijd goed en nuttig gebruiken. Wilt toch Gods welgemeende aanbod en liefde niet versmaden. Want dat doen wij. Misschien zijn er mensen onder ons, die weten wat het is. n.l. „, versmadede liefde.”En dit is het, wat gij en ik elke dag dien. Zijn liefde versmaden, die groter is dan van welk mens ook. Zijn liefde versmaden, die zoveel groter is, als de hemel hoger is dan de aarde. Als wij christus niet erkennen als Borg en Middelaar, doen wij eigenlijk niets anders dan Zijn liefde versmaden. Wat is dat erg! En nu moeten wij niet proberen onszelf er mee af te helpen, door te zeggen: „, Wij kunnen onszelf immers niet bekeren, het is een gegeven goed”. Volkomen waar wat u daar zegt. Maar alles wat u in dit jaar geworden is, en wat komen zal, is ook gegeven goed. Er is niets van onszelf bij. Ook dit alles is een gave Gods God biedt het aan in Jezus Christus! Wilt u dus haasten, eer het te laat is. „, Want al onze dagen gaan heen door Uw verbolgenheid; wij brengen onze jaren door als een gedachte “. Zo bad de oude herder van Israëls God. Roerend is het, als deze man, die 120 jaar oud geworden is, het zegt: „, Leer ons alzo onze dagen tellen, opdat wij een wijs hart bekomen”.

Gemeente, tel de dagen van uw leven. Tel ze, om 2 belangrijke zaken. Om ze elke dag te erkennen als zegeningen Gods. Vergeet er niet één, want 't is God, die ze U bewees. Alle zegeningen, ook de uitwendige, dalen immers af ij Christus. Tel de weldaden Gods in Uw leven, en vergeet ze niet. Maar wil ook de dagen tellen, opdat gij een wijs hart moogt bekomen. Wilt elke dag gebruiken in Uw leven om Christus te zoeken, Hem aan te roepen .Want die Hem vindt, vindt het leven, en trekt een welgevallen van de Heere.

Nogmaals ik zeg deze dingen heus niet om U schrik aan te jagen, maar de ernst en kortstondigheid van het leven, noopt ons dit U aan te zeggen. Wij zitten hier deze avond bij elkaar in de kerk. God alleen weet, hoevelen er 31 december 1960 reeds op het kerkhof zullen liggen van degenen, die hier nu tegenwoordig zijn. Het zullen er als altijd vanzelfsprekend de nodige zijn. Misschien velen van U. Misschien ben ik het zelf wel. Zo staat een mens zijn leven, gelijk een bloem des velds. Maar bovenal deze vergankelijkheid staat God

in Zijn onveranderlijke liefde in Jezus Christus. In Hem is Zijn Kerk méér dan overwinnaar. En waartoe? Waartoe is deze zegen aan Gods strijdende Kerk hier op aarde bereid? Wel Gemeente, opdat zij in dit leven nu eens waarlijk

8)

Christenen Zouden zijn. God heeft zich een volk verkoren, en Hij roept het in Christus samen van de einden der aarde, opdat het Zijn lof zou verkondigen. Opdat het Zijn Volk, Zijn eigendom zou zijn. Wanneer Paulus in de verzekerdheids des Geloofs zegt; “dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel hem zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere”, dan zegt hij deze woorden niet in eigen kracht, maar uit kracht van zijn overwinning in deze Emanuël.

Dan roemt hij niet in zijn eigen daden, maar de daden Gods. Daarom, ja daarom alleen is hij overwinnaar. En zoals God het aan Paulus gaf, zo geeft Hij het nog aan al Zijn kinderen. Opdat, zei ik juist, zij een waarlijk Christenen zouden zijn.

U zult vragen, waaruit blijkt dit? Och Gemeente, er zijn zoveel dingen waaruit dit blijken moet, dat ik ze niet allemaal noemen zal, opdat gij misschien door de vele bomen het bos niet zou zien,

Op deze laatste uren van het bijna vervlogen jaar, wil ik U slechts op een enkele zaak wijzen.

Dat zij in Christus overwinnaar zijn, dat zal hieruit moeten blijken, dat Gods volk lossen is van deze aarde, los van deze tijd. Zij staan er natuurlijk middenin, dat weet ik wel en de tijd vraagt het zijne van elkeen onzer, en toch..... er los van. Deze dingen hebbend en nochtans niets bezittend. Dat is het geheim van het waar zaligmakend geloof. Niet, dat wij onze levensroeping zouden verzaken, dat allerminst.

De beste gelovigen zijn de beste Christenen, en de beste staatsburgers, heeft eens iemand gezegd. Maar daar gaat het eigenlijk niet om. Het gaat juist om van deze dingen los te zijn. Dan

deert hun ziel niet wat 1960 brengt, want dit mogen ze weten en vertrouwen, dat er nooit verandering zal komen in de liefde Gods, welke is in Jezus Christus.

Welk een heerlijke wetenschap bij het staan aan de wenteling der jaren.

Wanneer men vandaag aan de dag de overzichten leest in de couranten, dan zijn het niet zulke blijde klanken die ons oor strelen. Dan is de mens geneigd om te vragen “Wat zal de toekomst ons brengen?” De tijden zijn zo ernstig. Het ziet er aan alle kanten donker uit in deze wereld, die slechts uit angst nog in vrede leeft.

Als wij door het geloof in Christus overwinnaar mogen zijn negeren we deze dingen niet, geenszins, maar dan mogen we door het geloof dit weten, dat, wat het ook brengen moge, toch vrede zal zijn. Niet om henzelf, want dan zou het voor altijd een verloren zaak zijn. Dan zouden ze elke dag omkomen. Maar alleen als God de getrouwe is en blijft in de Zoon Zijner liefde. Hij is de Triomfator, de Overwinnaar, Die de satan en wereld overwon, en thans Zijn Kerk ter overwinning voert, omdat alle machten onder Zijn voeten gesteld zijn. Hoort Zijn Koninklijke proclamatie: Mij is gegeven alle macht, in hemel en op aarde!”

Het tweede kenmerk waaruit zal moeten blijken of wij waarlijk delen in de overwinning van Christus, is, dat wij eens niet zo bang zouden moeten zijn, dat de jaren zo spoedig weg vliegen, m.a.w. dat wij misschien zo spoedig aan het einde zullen zijn. Dit is trouwens op zichzelf genomen, altijd de grootste onzekerheid in ons leven. Want al vermeldt Mozes van zeventig, of, zo wij zeer sterk zijn, tachtig jaren, niemand onzer weet het immers? Ook hiervan zouden Gods kinderen meer los moeten zijn. Zij zouden het meer moeten overgeven, wetend, dat wat de toekomst bringe, God de getrouwe blijft, ook over hun leven; hoe verzonddigd ook, blijft Hij in Christus Zijn genade en trouw bewijzen. In deze Christus zijn en blijven ze méér dan overwinnaars. Hun ontrouw doet Zijn trouw nooit teniet.

Dezulken zullen straks bij de laatste klokslag van twaalf uur niet zeggen: „ Alweer een jaar dichterbij onze dood”, neen, dezulken mogen door genade zeggen: „ Alweer een jaar dichterbij het leven,

bij de eeuwige vreugde, bij de eeuwige heerlijkheid welke God voor ons bereid heeft".Want Gemeente, daar gaat het immers om. In Christus overwinnaar zijn, dat betekend te kunnen zeggen:

„Weg wereld, weg schatten,
Gij kunt niet bevatten,
Hoe rijk ik wel ben,
“k heb alles verloren,
Maar Jezus verkoren,
Wiens eigen ik ben

Gemeente, met minder kunnen wij het heus niet doen. Met Christus overwinnaar zijn, dat is het grootste en ware geluk in dit leven. De enige zekerheid, de enige troost, beide in leven en is sterven. Als we deze dingen bij bevinding hebben mogen leren kennen, dan gaan we begrijpen hoe een zeker dichter zong:

9)

Hoe dichter ik nader,
Aan het huis van Mijn Vader,
Hoe meer dat ik hijg,
Naar de eeuwige woning,
Het feest van mijn kroning,
Naar het eind van de krijg.

Het is een droevig verschijnsel, dat mensen, die zeggen te geloven, zo vast aan deze wereld zitten. Ik wil er heus geen kwaad van zeggen, want niemand is er die het uit zichzelf kan, maar als God Zijn genade in de ziel heeft verheerlijkt, dan blijkt nog maar al te vaak, dat het ongeloof de kop weer opsteekt.

Mensen, die zo vast aan de wereld zitten, en eigenlijk bang zijn, dat de wereld straks ten onder gaat. Stel voor, dat 1960 betekent: het wereld-einde en wereld gericht. Misschien vindt U mij onzinnig, maar ik zou niet weten waarom zulks niet mogelijk kan zijn. Bij God zijn duizend jaren als één dag, en één dag als duizend jaren. Het kan dus evengoed plaats vinden in 1960 als in het jaar 2060.

Stel u voor, dat dit zo ware, en wij wisten zulks, hoe bang en bevreesd zouden de meesten van ons zijn En dat zou toch anders

moeten zijn, als het goed lag bij ons. Als het goed lag zouden wij moeten zeggen met de Bruidskerk der Eeuwen: „Kom Heere Jezus, ja, kom haastiglijk!” de tijden die vervliegen, benauwen ons, als wij alleen met ons zelve zijn. Als we met onze eigen gerechtigheden, met onze eigenwillige Godsdienst in dit leven moeten bestaan. Maar het vervliegen der tijden vertrooste ons, als wij in Jezus Christus overwinnaars mogen zijn. Dan is elk jaar een jaar dichterbij het huis van Mijn vader. Dan is elk jaar een stap dichterbij de eeuwige rust, en de eeuwige Vrede. In Christus, in Hem, Die ons liefheeft, zijn wij meer dan overwinnaars!

Och Gemeente, wilt U deze Christus dan zoeken, terwijl Hij nog te vinden is. Dan viert ge de Oudejaarsavond niet in een sentimentele stemming, ook niet in zondige uitbundigheid. Maar dan viert ge deze avond in de nuchterheid van het Geloof, in de erkenning van van Gods rijke zegeningen, en dan moogt gij zeggen, bij alles wat U overkomt:

Maar (blij vooruitzicht dat mij streelt!)
Ik zal, ontwaakt, Uw lof ontvouwen,
U in gerechtigheid aanschouwen,
Verzadigd met Uw goddelijk beeld.”

Wat er geweest is, kan ik nooit anders zien, ook in het felst verdriet, dan dat God het gaf als middel, om ons dichterbij Hem te brengen en te houden. Als wij in Christus overwinnaar mogen zijn, dan kunnen wij zelfs bij de wisseling der tijden het hoofd omhoog heffen, en het met Simeon zeggen: „Nu laat Gij Heere, uwen dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord”, want in Christus zijn wij meer dan Overwinnaars!

Amen.

Dankgebed

Slotzang Psalm 72 vers 11 (staande gezongen)

